

УВОДЪ КЪМЪ ЕВРОПА.

Естественинитѣ и духовнитѣ прѣимущество на Европа
прѣдъ другите чести на свѣта.

Цѣлото земно кѫлбо е прѣдназначено за човѣческо живелище; нѣтъ човѣцитетъ се заселяватъ по-вече въ тази страна, въ която намиратъ по-много сгодности за животъ. Азия, до нейдѣ и Африка, ако и да сѫтъ най-старитѣ човѣчески живелища: нѣтъ Европа днесъ е по-населена отъ тѣхъ. Въ Европа на една четвъртита миля, срѣдне число, живѣятъ до 1500 ч.; въ Азия на сѫщото пространство — 1000 ч.; въ Африка — 500 ч.; въ Америка — 100 ч.; а въ Австралия — 25 ч. Освѣнъ гъстото население въ Европа, човѣкъ е достигналъ много по-високо до своето назначение, отъ колкото въ другите чести на свѣта. Въ Европа народитѣ напрѣднали въ развитието, науките и ускуствата, а тѣтъ сѫщо и въ нравствено отношение до толкось, щото другите чести немогатъ и да се сравняватъ съ нея. Европа нито по голѣмината си надминува другите чести (тя захваща $\frac{1}{13}$ ч. отъ сушата) нито по климата, нито пакъ по растителното и животното царство; най-послѣ тя и въ Историята по късно се е явила отъ Азия и Африка.

Таквотъ извѣнрѣдно напрѣднуваніе на Европѣ въ сѣко отношение, неможе се каза, че излиза само